

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

100 гр. за въ Цареградъ, — 130 гр. за по вонъ.

Подписка-та начина въ начало-то на всякъ мѣсяцъ и
ея прийма у Типографія та на Вѣстника въ Болгарскій
Метохъ на Фенеръ, и у негови те вонъ отписватели.

№ 120.

ИЗДАВА СЯ ВСЯКА СЪБЕДА.

Вѣстиванія по грошъ на реда. Обжикови и-те
средни обявленія отъ 150 до 200 парчета печат-
татся за 150 гроша, и варты-те нѣмъ напредъ
ея броятъ; ако книга та мы печатамы, тѣмъ пары
назадъ ся вращать.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

ЦАРЕГРАДЪ.

По Царска заповѣдь отъ 11 Мая (н):

Азифъ паша, прежній управитель держав-
наго совѣта, наименованъ министръ безъ
служба;Омеръ паша, прежній Амасійскій управи-
тель, наименованъ управитель на Бига;Кяни паша, прежній управитель на Тир-
хала, наименованъ предсѣдатель на доходобира-
телна-та комиссія;Тукъ издавае лѣ Французскій Вѣстникъ
отъ 7 Мая, день четвертокъ, изложавъ нѣмъ
бываемы-те между Высока-та Порта и Россія
работи както слѣдува:Можешъ нѣкоя да вѣрува че послѣ рѣ-
шеніе-то, кое-то быде верху Божи-гробскій
вопросъ, никой други вопросъ, не щеше на-
права да ся сомнѣваме за добро-го согласіе,
кое-то существува между Высока-та Порта и
Россія, стара-га нейна прѣятелка и союзница.Много ни е жално да извѣстимъ че то
не быде така ако и Императорско-то прави-
тельство показъ всяка добра воля за голѣма-
та тая нужда, чувствуема отъ всячкій свѣтъ.Князь Меншиковъ, Россійскій чрезвычай-
ный посланникъ, като поиска, послѣ това рѣ-
шеніе чрезъ окончательное условіе (илтаматъ),единъ трактатъ, кой-то да съдържава това рѣ-
шеніе и приѣчвава сохраненіе-то на привиле-
гій-те и свободности-те, кои-то православна-
та църква има, и кои-то отъ 400 години на-
самъ неповредени са останали самоволно
отъ Императорско-то правителство остано-
влени. Высока-та Порта, послѣ шесть мини-
стерски совѣти (все-те въ служба и не въ
служба велики чиновницы присуствоваха на
слѣдны-те два совѣта), видѣся въ трудно о-
долженіе, за почеть на достоинство-то на ко-
рона-та, и на 1810 подписанный-атъ отъ пять-
тѣхъ велики сила трактатъ, съ кой-то тѣ по-
ручавать независимость-та на Оттоманска-та
Имперія, да не отступи на Князь Меншиково-
то исканіе.Но надѣваемся че искренни-те и помир-
тели-те намѣренія на Императорско-то пра-
вительство, кое-то, отъ долго време, мысли да
даде едно много по пространно развитіе на
взяти-те уже мѣрки за да утверди благосо-
стояніе-то и спокойствіе-то на все-те хри-
стіански народи на Имперія-та, мѣрки, кои-то
наскоро ще ся дополнять, и кои-то отъ Вы-
сока-та Порта съ увѣреніе ся сообщиха на
Князь Меншиковъ както и на представители-
те на други-те сили, надѣваемся, казваме, че
намѣренія-та на Императорско-то правител-
ство ще ся уцѣнятъ отъ Н. В. Россійскій
Императоръ съ вѣрность и праводушіе, кои-
то на толикой высокой степень отличавать
тойзи самодержецъ, и че прѣятелски-те сждства
на двѣ-те держави никакъ нецать да си раз-
валягъ ради рѣшеніе-го, основано верху пай
существительны-те права на Н. И. В. Султана
и верху най важны-те ползи на Имперія-та.Увѣрять че, слѣдъ това рѣшеніе, кое-
то втера окончательно ся даде, и кое-то не
треба да ся смотрива освѣтъ като необходи-
ма една нужда, Князь Меншиковъ ще тргнѣ
угръ отъ Цареградъ съ съ все-те негови по-
солски челоуѣды.Жално е че Князь Меншиковъ, преди
опредѣленный-атъ пятондечный срокъ сѣна о-
кончателный-атъ отговоръ отъ Императорско-
то правителство, даде вчера, голѣмъ пладня, по-
слѣдня една нота, съ кой-то обявлява че
политически-те сношенія между двѣ-те дер-
жавы ся прикратаватъ, и не почeka, за да да-
де тая нота, да прѣимне окончательный-атъ той-
зи отговоръ, кой-то бѣше готовъ за опредѣ-
ленный-атъ срокъ; отговоръ, кой-то полно-
щеше да го увѣри че Высока-та Порта, ради
высочайша-та нейна независимость, е рѣшена
да даде едно совершенно удовлетвореніе, не
только на що-то ся относя на ползи-те на
православна-та църква, но още и на ползи-те
на все-те други христіански общества, и то-
ва несомнѣнно щеше да го воспрѣ да напра-
ви това жално рѣшеніе, кое-то горѣ из-
вѣстиме.

— Брусса, 11 Мая (н.)

Най нови-те извѣстія отъ тукъ са при-
скорбно-то состояніе на Фтици-те. На страни
студѣ-та, коя-то ненадѣжно дойде, повреди со-
вѣмъ черницы-те и бѣдин-те земледѣлцы,
кои-то храниха Фтици, понудиха да ги
оставлятъ да измрътъ; други нѣкои, съ наде-
жда черницы-те нови листа да дадять, хранять
Фтици-те си съ маруленн листа и прочее;

ПОДАНОСТИНЪ.

ПРОКАЗАННЫЙ

на

Градъ-атъ Аостъ.

(Продолженіе и конецъ.)

(Вижь чис. 112, 113, 114 и 119).

Предадень на печалны-те тѣмъ мысли, за-
бравилъ бѣхъ че существува утѣшительно е-
но бытіе, забравилъ же бѣхъ и себе си. За-
що казвахъ си, свѣтлость-та ми ся е дала?
защо естество-то не е несправедливо и мащихо
ма други-те, но токмо на мене? подобень на
онаго сына, кого-то безъ наслѣдіе са оставили,
имамъ предъ очы-те си богато-то наслѣдіе на
человѣческа-та фамилія, а небе-то ся отказува
да ми даде що-то ми ся пада. Не, не, выкахъ
си наконецъ въ бѣсный единъ припадокъ, ни-
кое надъ земля-та благополучіе за тебе нема. У-
мри, несчастный умри! ты съ твое-то присутствіе
довольно време земля-та си осквернявамъ. Да-
но ты живъ ты поглани и никакъ знакъ отъ
умразно-то твое существованіе не остави! без-
умна-та ми лютина като степенно ся умно-
жаваше желаніе-то за да ся уничтожа облада-
мя и угранича все-те мои мысли. Рѣшихсянаконецъ да запала убѣжище-то си, и да ся
оставя да изгоря съ все что можешъ даже
и малко воспоминаніе отъ мене да остане.
Разлюгенъ излѣзохъ вонъ на поле-то; расхо-
дихся нѣколко време на сѣнка-та около жили-
ще-то си. Неблаговолный рѣвъ отъ угнѣсени-
те ми груди излизаше, и ужасяваше мя въ
молчаема-та нощъ. Като бѣсень въ жилище-
то си влѣзохъ и крицахъ: горко ти! и като
че ли все за пагуба-та ми стичаше, чухъ от-
зывъ-атъ, кой-то-изъ между останки-те на крѣ-
пость-та Брамафанъ, ясно повторяше: горко
ти! Запрехся отъ страхъ, привзетъ при вра-
та-та на бання-ча, и слабій-атъ отъ гора-та
отзывъ повтори довольно време послѣ: гор-
ко ти!Взехъ единъ свѣтильникъ, и рѣшенъ да
подпала жилище-то си, слѣзохъ въ най долна-
та тая стая, носящъ съ мене вѣршени и су-
хи прѣчки. Тя стая бѣше въ кой-то живѣ-
ше сестра ми, и не бѣхъ влизалъ въ нея отъ
какъ бѣше умрѣла: нейный столъ бѣше още
положенъ така както азъ въ послѣдній путь
го бѣхъ помѣстилъ; когда-то вала-та ѣ и нѣ-
кои части отъ облекло-то ѣ тукъ тамъ рас-
прженати видѣхъ, всячко-то ми тѣло отъ
страхъ настрѣхна: слѣдны-те думы, кои-то тя
бѣше произнесла преди да излазя изображиха-
ся на умъ-атъ ми."Неща ты остави като умря, ми думаше
ты; имай на умъ-атъ си че въ твои-те мученіявсе дъ при тебе ще (амъ, като свѣтили: кѣ-атъ
надъ гробца-та положихъ, зазрѣхъ вравница-
та на креста, кой-то тя на шия-та си носеше
и кой-то тя самичка бѣше турила между ли-
ста-та на библия-та си. Това като видѣхъ ис-
полнихся отъ священный единъ страхъ. Глу-
бока-та яма въ кой-то щехъ да ся хварля, на
безъ клепахи останали-те ми очи ся предста-
ви; треперающъ приближихъ до книга-та: Ето
ето, извикахъ, помощь-та, коя-то тя ми ся
обѣща! и като истеглихъ крестъ-атъ отъ кни-
га-та, намѣрихъ въ нея запечатано едно пи-
смо, кое-то добра-та моя сестра за мене бѣ-
ше оставила. Слезы-те ми воздержали до него
часъ отъ болки-те ми, претекоха като рѣка:
все-те мои ужасни намѣренія тогчасъ ся раз-
сѣха. Много време преди да можа да прочета
драгоценно-то това писмо на сердце-то си го
стискахъ; и, като ся приклонихъ мнлостъ-
та Божія да призова, отвори ихъ го и съ невоз-
держаемый плачь четохъ, тѣмъ думы, кои-то
вѣчно въ сердце-то ми неугасимы ще оста-
нать: "Брате мой, приближава време да ты
оставя; но не ща ты заборава. Горѣ отъ не-
бе-то гдѣ-то ся надѣвамъ да ида, надъ тебе
ще бдя; Богу ще ся моля да ти дава сила за
да можешъ живота си съ приданность на не-
гова-та воля да преминешъ, до когда-то онъ
благоизволи да ни собере. Тогда ще можа да
ти докажа всячка-та моя любовь; нищо веке
неще може да ми воспрѣ при тебе да прибли-

съ една рѣчь тая година коприна-та повреди-на ся нахождъ, толко на количество-то си ко-ляко-то и на качество-то.

— Бѣрене, 4 Мая (н).

Злощастія-та, кои-то быдоха на черниче-ни-те листа, ставатъ весма чувствителни на оныя, кои-то етици хранатъ; нови листа хванаха да ринатъ, но тѣ са толико малыи що-то неможатъ още да ся употребятъ; а пакъ отъ друга страна отъ 4 — 5 дни, етици-те ся появили и треба да ся хранятъ. Даватъ угромни цѣни за оныя черници, кои-то кадѣ средѣ Априлія отъ студъ-та ся увардиха, и то-ва обстоятелство толико е злощастно, що-то и най стари-те челоуѣцы не помнятъ на го-дини-те имъ да е бывало.

— Солунъ, 10 Мая (н).

Плачевни нѣкои слухи, презъ тѣя дни, за островъ Лемносъ ся раздадоха, и причина-та видися да е едно прѣиѣ, кое-то ся е слу-чило между Маринары-те на двѣ-те тамо бы-ваемы турски корабли, и въ тойзи случай ка-зватъ че единъ Маринарентъ отъ другаго Ма-ринарена люто ся е наранилъ. Тукашній ко-мандантъ испроводи легкъ единъ корабль за да обиколи и обиди тая работа у островъ Лемносъ. Между тѣмъ спокойствіе-то въ о-стровъ-атъ владѣе и никогда не ся е смутило.

— Манастыръ, 10 Мая (н):

Праздници-те на святое воскресенье бы-доха тука въ най голѣмо спокойствіе. Авни паша, още отъ суббота вечеръ отиде въ е-динъ домъ близъ митрополія-та за да бди на добрый-атъ порядокъ; воиски близъ церква-та и на други-те мѣста, гдѣ-то повече множество има, ся бѣха наредили; стражари презъ вси-чка-та ноцъ по градъ-атъ обикаляха, военна-музика свиреше по разны мѣста и по кѣшли-те, и така праздници-те много весело ся ми-наха и никой отъ жители-те не ся повреди.

РАЗНИ НОВИНЫ.

Въ вторникъ и среда, министерскій со-вѣтъ ся собра на Высока-та Порта подѣ пред-

жа, и нищо не ще може да ни раздѣли. Оста-вамъ ти малко-то крѣче, кое-то на всичкій-атъ си животъ носихъ; то често въ мои-те печали ми утѣши, и мои-те слези не имаха никогда друго свидѣтельство освѣнъ него: Смысли, когда-то ще го видѣши, че послед-но-то мое желаніе бѣ дано ти добръ христіанинъ умрѣше! „Любезное писмо ты никогда не щешъ ми остави: сосъ мене си до гроба ще тя занесъ: Ты си, кое-то ще ми отвориши небесны-те враты, кои-то ради мой грѣхъ вѣ-чно затворени щеха да ми быдатъ. Усѣтихъ да ми припадна, истущенъ отъ все що-то бѣхъ пострадалъ. Видѣхъ одного облака да ся на очы-те ми распространява, и въ расто-яніе на нѣколко време, забораваля бѣхъ и бо-ли-те си и чувство-то на существованіе-то си. Когда-то на себе си дойдохъ, ноцъ-та пре-успѣла уже бѣше. Като мысли-те ми ся уби-стряваха, усѣтихъ едно неопредѣляемо ду-шевнѣе спокойствіе. Все що ся бѣше минало презъ вечерня-та видѣми ся като единъ сонъ. Перво-то мое чувство быде, очы-те си камъ Бога да вдигна за да му благодаря, зацо-то мя избави отъ най голѣми-те злощастія. Ни-когда небеса-та не ми ся бѣха видѣли толяко ясни и толико красиви: една звѣзда грѣеше предъ прозореца ми; азъ довольно време съ едно неисказанно удоволствіе я гледахъ, и благодарѣнь Богу, зацо-то ми остави благода-реніе-то още да я гледамъ, и почувствовахъ едно тайно утѣшеніе да мысля че една отъ нейни-те лучи бѣше опредѣлена за бѣдна-та килія проказаннаго.

сѣдателство-то Великаго Везира. Все-те въ служба и не въ служба верховни чиновники тамо присуствоваха и занимахася верху вы-сшци-те вопросы между В. Порты и Россіи.

— Олзи день въ четвертокъ има рикъбъ (со-боръ) въ Царскій-атъ дворець Череганъ за Мустафа-пашово-то на Везирскій чинъ произ-ведение, послѣ рикъба, министри-те на совѣтъ ся собраха предъ Н. И. В. Султана, и тойзи со-вѣтъ ся продолжи нѣкой и други часове.

— Ренидъ паша, министръ иностранныхъ дѣлъ, ходи при Лордъ Канингъ де Редклифъ, Ан-глійскій посланникъ, и стои тамо нѣколко часове.

— Въ среда, Великій Везиръ, и министръ иностранныхъ дѣлъ, отидоха на царскій дво-рець Череганъ, и имаха честь да ся упра-жняютъ сосъ Н. И. В. Султана.

— Въ истый день Лордъ Стратфордъ де Редклифъ, Англійскій посланникъ, ходи при Мустафа-паша, Великій Везиръ, на Емирлянъ, и ся разговоры съ верховный-атъ тойзи чинов-никъ. Отъ тамъ като излѣзе отиде, при Ре-нидъ паша, съ кого-то такожде ся разговоры.

— Въ среда на утрянъ-та както и въ че-твертокъ, Господинъ де Лакуръ, французскій посланникъ, ходи при Великій-атъ Везиръ, на Емирлянъ, и има разговоръ съ верховный-атъ тойзи чиновникъ.

— Въ истый день на утрянъ-та, Господинъ де Лакуръ, французскій посланникъ, ходи на Балта-лиманъ, при Ренидъ паша и има раз-говоръ съ верховный тойзи чиновникъ.

— Ренидъ паша и министри-те на кои-то имена-та въ предидущій нашъ листъ извѣстимъ, споредъ фермана, кой-то ги нарежда на друга служба, пріяха тѣя дни посѣщеніе-то отъ членове-те на дипломатическій Корпусъ, ради нѣхно-то произведение на нови служби.

— Въ миналій вторникъ, парходна-та дер-жавна фрегата Фейзи Бахри доиде отъ Бейрутъ, гдѣ-то тя отъ Александріа бѣше о-тишла за да приеме поклонники-те, кои-то отъ Божій гробъ ся вращатъ. Една часть отъ тѣя поклонники излѣзоха на Измиръ.

Европейски-те Вѣстники увѣдомляватъ отъ 10 Марта (н) че въ Китай вдигнался бой между гражданы-те и че отъ день на день повече ся разлютыва и голѣмо кровопролитіе

По спокоенъ на жилище-то си ся качихъ. Употребихъ що-то отъ ноцъ-та оставаше да прочитамъ книга-та Іовъ и священо-то восхищеніе, кое-то тя въ душа-та ми возбуди, направи що-то все-те черни мои мысли да ся разсѣятъ. Никогда не ся бѣхъ усѣтилъ въ та-ковъ ужасный часъ когда-то сестра ми жи-вѣше; стигахъ да знамъ че тя при мене бѣше за да самъ малко по спокоенъ, и като мысляхъ на любовь-та, коя-то тя на ме-не имаше довольно ми бѣше да мя утѣши и ободри.

Сострадателный чужестранче! Богъ да тя запази отъ да си удолженъ самъ да жи-вѣиши! моя-та сестра, моя-та содружница не е вече, но небо-то ще ми даде сила-та жи-вотъ-атъ си, съ доблесть да прекарамъ; ще ми я даде, надѣвамся, зацо-то со всичка-та си сердечна искренность го моля.

Военный-атъ.

Коя возрастъ имаше сестра ти когда-то она умрѣ?

Проказанный-атъ.

Тя едвамъ бѣше на 25 години; но ней-ны-те страданія я правиха за да ся види по-стара. Ако и болѣсть-та, коя-то я изведе, и коя-то развалила бѣше нейно-то гладко лице, тя обаче пакъ довольно хубавица щеше да е безъ ужасна-та блѣдность, коя-то я угрозя-ваше: тя приличаше на жива смерть, и не можахъ да я гледамъ безжалостно да не воз-дышамъ.

отава. Паша отъ Хонконгъ че, ако Антра-не доиде въ помощь на Императора на не-сна-та держава, странно е тойзи да ся до-изгони отъ держави-те си.

Англійски-те Вѣстники пространно пра-ворятъ за ужасный тойзи бунтъ, и прилож-ватъ че ако, той повече преусиѣ, вѣроятнѣ-е да происходитъ отъ раздробленіе-то на Кр-тайска-та тая обширна Имперія нови и не-дежни преговоры между Россіи и Англіи. Ни-кой си мисіонарны нинѣ отъ Китая че ча-лвникъ-атъ того бунта е христіанинъ.

— Въ Россіи зановѣдася презъ тѣя дни ва-ся педава отъ тукъ натакъ пашпортъ гр-на вонъ на оныя, кои-то иматъ да даватъ въ Императорска-та банка.

Несомнѣнно помнятъ наши-те читатели че бѣхмѣ говорили за одна Банка, ко-та-правительство-то ся стараше да состави ту-ца въ Цареградъ; и понеже направленія-та си-редъ кои-то тя е составена ще ся печата-ро на разны языцы, спѣшаваме имы да изложимъ начина споредъ кой-то тя е составена:

10 Составлялася содружество-то отъ А-ціи (най) и подѣ имѣ-то Оттоманска Банка.

20 Продолженіе-то на това содружество-то е 15 години, начинаючи отъ денъ-атъ отъ кой-то ще захване да дѣйствува. (Увѣрваемъ че ще захване предъ 1-й идущаго Юнія.) По-окончаніе-то того срока, ще има право да при-должи существованіе-то си още десять други-години и ще ся наслаждава отъ нему даденъ-ый-атъ привилегій; нема обаче да му ся да-дѣ нито снабженіе нито приносъ и правитель-ство ся удолжава него да предпочите и нови-единъ привилегій нему паче да даде неже-на друго нѣкое содружество.

30 Дѣла-та на Банка-та состоятъ да вди-не отъ земанье-даване-то бакхрени-те тѣж-монеты, като бешлицы, Алтхалцы, Еирини-те и други такыва, на кои-то всичко-то ко-мѣ-чество ся качува до 497,291,770 гроша; и ми-сто тѣхъ да ся извади чиста монета, сирѣ-златни желтицы по 100 гроша и сребренъ-меджидіе-та по 20 гроша.

40 Да сохранява въ земанье-даване-то

Военный-атъ.

Ты си я много млада загубилъ.

Проказанный-атъ.

Слабо-то нейно и чувствително тѣлосла-женіе не можеше да терпи, толико люти бо-ли; отъ нѣколко време, предвидахъ че ней-на-та пагуба неизбежна бѣше, и въ прискор-но-то това нейно состояніе побуденъ бѣхъ азъ да я желаю. Като я виждахъ ежеднев-да ся мучи и ся тупи, замѣчихъ съ една прѣ-скорбна радость че конецъ-атъ на нейни-те страданія приближаваше. Уже, отъ едиг-мѣсяцъ, нейна-та слабость бѣше ся до-множила; често припадоцы-те отъ часъ ми-часъ живота ѣ заплашиваха. Една вечеръ (ш-бѣше кадѣ начало-то на Августа) видѣхъ па-толико безсилна щото неискыхъ отъ нея сѣ-сѣ отдѣля: Тя стоеше на стола си, зацо-отъ нѣколко дни не можеше вече въ легло-бе-си да лежи. Сѣднахъ при нея, и въ най глѣ-бока-та темнота, имахмѣ слѣдный нашъ ра-говоръ. Слезы-те ми не можиха да ся возд-жатъ; едно жестоко предчувствіе мя обез-ко-няваше, „Ми думаше: ты зацо плачешъ? заш-убо толико ся печалиши? азъ неща ты забори-ви като умря, азъ ще самъ всегда при те-на твои-те мученія.“

Послѣ нѣколко минути, ты ми каза-желала отъ вонъ башня-та да излѣзе, и в-литва-та на лѣшня-та си рошца да нап-ви: Она повече-то време лѣтъ тамо го ми-ваше. „Ми думаше: искамъ да умря гледа-ща небо-то.“ Но азъ никогда не ся на-

правна една цѣна, каймета-та, кон-то съ фансъ
дадени, и кон-то ся качуватъ до количество-
то, 133,000,000.

Содружество-то одождавася да върне на
правителство-то въ окончаніе-то на 15 години
заплатени-те каймета, составлени отъ количе-
ство-то, 132,000,000 гроша, безъ фансъ. Това
жрѣщанье ще быде споредъ воля-та на пра-
вительство-то съсъ предпята, въ теченіе-то
на слѣднѣ-те шестъ години, послѣ като ся
извади фанза 6 на 100.

А колко-то въ обращеніе безъ фансъ бы-
ваемъ-те каймета, кон-то са по чти 45,500,000
гроша Банка-та, ще ги приема и ще ги дава
въ равна една цѣна, докле ся исполни третя-
та часть на заплата-та, коя-то тя ще вземе и
ли ще заплати. Неже може обаче никому си-
ломъ да ги дава за третя-та часть отъ коли-
чество-то нито за по малко, на мѣсто кайме-
та-та, кон-то са съсъ фансъ; тѣ-ще ся запла-
чуютъ на цѣла цѣна и на металически монети.

50 Да сохранива Камбіо-то пай много за
гроша 110 лира-та стерлина, въ торговски-те
кримесични срокове.

60 Да прави сконто на торговски-те век-
сели.

70 Да приема торговски-те вексели, кон-то
ще му ся даватъ.

80 Да приема споредъ курсъ-атъ, безъ фа-
ансъ, количества-та или записи-те, кон-то въ
депозито му ся даватъ, на пари или на кюлча,
или на торговски записи и вексели, и да за-
плаща камъ него направени-те записи, и объ-
дѣлания-та кон-то то е дало, докле ся исполни
цѣна-та на депозито-то, кое-то му ся остави.

90 Да издава полицѣ (манда-та) на внутрѣ
шні на вошъ.

10 Въ мѣсто обѣщанія-та, кон-то содру-
жество-то е дало, правителство-то му отсту-
пова въ теченіе-то на 15-тъ години една по-
жюшъ 30,000,000 гроша всяка година, кон-то
ще ся даватъ отъ общите Анадолски или Ру-
мелийски доходи или отъ Египетскій-атъ данокъ,
или наконецъ отъ общи-те Царски доходи.

11 Правителство-то принося на содружес-
тво-то 30,000,000 гроша, кон-то цѣли безъ фа-
ансъ ще му ся заварватъ, на окончаніе-то на
15-тъхъ години.

12 Послѣ като ся приснематъ вси-те
жрѣвенія на година-та отъ що-то остава (ар-
тисова), и составлява частинъ-атъ киръ, ще ся
извади едно количество равно съсъ 5 на 100
отъ содружески-атъ капиталъ 200,000,000 гро-
ша; и това количество ще ся раздаде какъ-то
следова; 85 на 100-тъхъ ще ся раздаде на о-
сновъ, кон-то иматъ акціи, сирѣчь на основате-
ли-те или не основатели-те на содружество-то,

вавахъ че смертний нейнъ часъ бѣ толико бли-
зень. Взехъ я въ руцѣ-те си за да я поуди-
мъ. "Подпирай мя токмо, ми думаше ты, не-
пigli имамъ сила още да варвя. " Заведохъ я
до лещины-те; направихъ ѿ една възглав-
ничка отъ суха шума, коя-то тя самичка бѣ
(ще собрала, и, като я покрыхъ съ една кър-
па, да я избава отъ ношна-та влажнина,
слѣднѣхъ при нея; но тя пожела да е самичка
въ слѣднѣ-га нейна молитва: Отдалечихся
безъ да си вдигна очи-те отъ нея. Виждахъ
жрѣпа-та ѿ отъ време на време да ся движи
и нейни-те бѣли руцѣ камъ небо-то да ся
простиратъ. Като кадъ рошница-та ся прибли-
жихъ, тя поиска вода да ѿ дамъ: Донесохъ
ѿ въ нейна-та чаша; тя накваши устны-те си,
но не може да приглатне. "Усѣщамъ смерт-
ный-атъ часъ, думаше ми ты, возвращающа
глава-та си, моя-та жажда скоро и за всегда
ще присхне. Подпирай мя, брате мой; помо-
гни на сестра си да премине желаемаго, но
ужаснаго, путя. Подпирай мя, прочети смерт-
на-та молитва. " Тыя бѣха слѣднѣ-те думы,
кон-то тя ми рече. Уирѣхъ ѿ глава-та вер-

созамерно съсъ акціи-те кон-то всякъ има, и
15 на 100 ще ся даде на основатели-те.

Слѣдовательно, ще ся оставатъ на страна
пай малко 25 на 100 отъ количество-то, кое-
то остава, за основатели-те и за оныя, кон-то
иматъ акціи, основатели и на неоснователи.
Това на страна оставаемо количество ще по-
служи да изплаща всяка година жрѣвенія-
та на первобивше-то основаніе на заведеніе-
то, и да ся плачатъ случаен-те повреди.

На послѣдокъ ще ся извади 25 на 100-
тъхъ отъ останоло-то количество, и ще ся
раздаде на основатели-те, като що са спомог-
на да ся заведе това предприятие.

Опредѣленный-атъ остатокъ на кярове-те
ще ся раздаде споредъ горереченна-та соза-
мерность, сирѣчь; 85 на 100-тъхъ на оныя, ко-
и-то иматъ акціи, основатели и неоснователи,
а 15 на 100 на основатели-те на содружество-
то.

(Всяка акція е по 2000 гроша).

Въ Англичански-те общесовѣтія на 25
Априлія, Контъ Кларендонъ, министръ ино-
странныхъ дѣлъ, отвѣщающися на единъ во-
просъ, нему отъ Маркеза Кларинкарда, рече:

"Не е зашто-то, нема сердечно согласіе
между Царицино-то правителство и други-те
Европейски правителства, че ще ся откажа
да дамъ благородному моему пріятелю, вси-
те свѣдѣнія, кон-то той желае. Нѣкои отъ
переговори-те, висящи още стоятъ, и ако и да
можеме да изывие заключеніе-то на една
часть отъ тѣхъ переговоры, тая потжмена
часть има толико сношеніе и сродство съ о-
ще нерѣшенны-те вопросы, що-то безмѣстно
ще быде ако ѿбнародиме. Существова обаче
единъ пунктъ, верху кой-то можа да укроти
нѣкои отъ страхове-те, кон-то видися благо-
родный мой пріятель да има. Можа да го увѣ-
ря че Царицино-то правителство совѣсьмъ е
согласно съсъ мысли-те, кон-то той изрази за
нужда-та, коя-то существова независимость-
та на Оттоманска-та Имперія да ся сохрани.
Царицино-то правителство мысли че, споредъ
както-то ся види, не ще проиходи толико
злостастіе ако по между велики-те Евро-
пейски сили обща война ся отвори нежелъ
отъ колко-то може да проиходи ако Оттоман-
ска-та Имперія на нѣщо ся повреди.

"Англическо-то правителство удождено ся
нахожда, не токмо ради ползи-те на здрава е-
дна политика, но още и ради начала-та на
право-то, кое-то народи-те по между си иматъ,
да поддержатъ тая Имперія: и за благополученъ
ся считамъ да изыв на ваше господство че,
слѣдъ нови сообщенія, бываемы между разны

ху мой-те груди; протетохъ смертна-та моли-
тва: "Думахъ и, иди на вѣчность-та! люби-
мая сестро, освободися отъ животъ-атъ; оста-
ви въ руцѣ-те ми това смертно тѣло!" въ-
растоніе три часа така я державъ въ слѣднѣ-
та естественна борба; ты си наконецъ тихо
угасна, и душа-та ѿ отъ земля-та безъ никоя
мука ся отдѣли.

Проказанный-атъ като соверши това по-
вѣствованіе, покръ си лице-то съ руцѣ-те си;
печаліе-то прекрѣсна гласъ-атъ на путеше-
ственникъ-атъ. Послѣ малко едно молчаніе,
проказанный-атъ стана. Чужестранче,
рече онъ, когда-то въ печаліе или
уныніе испаднешъ, мысли уе-
диненный-атъ награда Аостъ;
ты не му направи едно безпо-
лезно посѣщеніе.

Отидоха заедно кадъ градинена-та врата.
Когда-то Военный-атъ поиска да си иде, тури
си рукавица-та на десна-та рука. Ты никогда
никому рука-та не си хваналъ, думаше на
проказанный-атъ, благоизволи убо да хва-
нешъ моя-та: ты е рука-та на единъ пріа-

правительства, пріяхме отъ нихъ най сердечно
и най искренно увѣреніе че ихни-те мысли
и ихна-та политика са, верху того предмета
совершенно съ насъ согласни."

Контъ Кларендонъ приложавъ че въ ны-
нѣшнѣ-те обстоятелства Турція нищо нема
да ся страхува отъ военна-то нѣкое нападе-
ніе. "Лордъ Стратфордъ, гофори онъ, пріа-
зновѣдъ да ся завърне на служба-та си въ
Цариградъ съсъ особенни направленія; въру-
ватъ че онъ, ради голѣмо-то негово вліяніе и
долгій неговъ опытъ на восточны-те дѣла, е
най способный человекъ за да даде совѣты
на Султана, и е самый на комуто мнѣнія-та
най благоприятно треба да ся пріемствуватъ."

Контъ Кларендонъ говори послѣ за Бо-
жегробскій вопросъ, и казва:

"Французско-то правителство за своя
должность намѣри да испроводи, въ тойзи слу-
чай, своя-та флота на востокъ. Но можа ва-
ше господство да увѣря че това рѣшаніе не
бѣ ни вызвано ни причинено отъ нѣкое недо-
умѣніе между Французско-то и Царицино-то
правителство, кон-то и двѣ-те на все согла-
сно дѣйствуватъ на що-то ся отнoses на во-
сточны-те дѣла."

Контъ Кларендонъ окончава отговора си
на Маркеза Кларинкарда, така:

"Послѣ като на ваше господство дадохъ
вси-те свѣдѣнія, кон-то благородіе-то ми
процава да ви сообща, престанувамъ като
ви увѣря че на що-то ся отнoses на Турція,
нема никоя опасность Европейскій-атъ миръ
да ся смути, и че нищо не показва че може да
ся прекрати существоемо-то между Англія и
Европейски-те други велики сила, ради бывае-
ма-та нужда, цѣлость-та и независимость-та
на турецка-та Имперія да ся поддержи.

Жур. де Констан.

ВОЕННАШИ НОВИНЫ.

АНГЛИЯ.

Военны-те потреби, кон-то ся намѣриха
въ Лондонъ, въ дома гдѣ-то Конутъ живѣе
не видися да не са были толко важни. И Ко-
нутъ показа да не е ималъ соучастіе; а они,
кон-то имаха погубителны-те тѣхъ запасы, Ро-
бертъ нѣкой си и Гильомъ Аль называемы,
родомъ Англичани, отсудихася да заплатятъ
5 лири стерлини и 14 шеллини, джереме.

тель, кой-то живо ся сожелява на твое-то состоя-
ніе. Проказанный-атъ отиѣстися нѣколко раскра-
та съ ужасный начинъ, и, отправляющъ очи-те и
руцѣ-те си камъ небо-то: Милостивый Бо-
же! рече онъ, изобилно благослови
того сострадательнаго человека.

Стори ми убо една друга милость, по-
втори путешественника. Азъ ще си ида; мы
не щеме негли много скоро да ся видиме; не
щеме ли да можеме съ предосторожии нѣкой
мѣрки, да си иинеме по нѣкой путь? едно
подобно сношеніе може негли тебе да разсѣ-
ва, и мене голѣмо благодареніе ще причини.
Проказанный-атъ помысли нѣколко време. За-
що, наконецъ, рече онъ, искамъ да ся
лаская? азъ нѣкое друго общество
не треба да имамъ освѣнь себе-си,
другаго пріятеля освѣнь Бога; Мы
при него ще ся видиме, съ богомъ,
благородный чужестранче, буди
благополученъ, съ богомъ за всегда!
Путешественникъ-атъ изльзе. Проказанный-
атъ затвори врата-та и и захлости.

К о н е ц ъ.

Еси-те почти работники, кои-то при Гильомъ Аль работиха, бѣха политически бѣженцы и скрившии работяха. Еднийъ отъ тѣхъ бѣше прежній нѣкой чиновникъ въ Пруссія, и на Венгерскій-атъ бой бѣ полковникъ. Когда-то поныгаша Гильомъ Ала на що употребляла тыя военни потреби взеха ся отъ правительството-то; цѣна-та имъ же воскачивася до двѣ хиляды лиры стерлинны.

АВСТРІЯ.

Віенна голѣми предоготовленія стазать тука за да грѣмѣтъ царіе-те Пруссійскій, Баварійскій и Белгійскій, кои-то наскоро тукъ ще дойдатъ. Учукувася и Россійскій Императоръ въ Варшава кадѣ 10 — 12 Мая да дойде, кой-то отъ тамъ на Берлинъ ще иде и отъ тамо, заедно съ Пруссійскій-атъ царь ще дойде у Віенна, за да ся намѣри на совѣта, кой-то други-те царіе ще иматъ и ради тыя царски посѣщенія голѣми празници ся предоготовляватъ.

— Черногорскій князь, Даніилъ, нахождася тука, и приемася често въ Царскій-атъ дворець, и отъ Австрійски-те министри.

— Во Франція обнародиса че Императрицата, сынна непразна, мѣтна, и че здравіе-то ѿ нищо не пострада.

На 30 Априлія уловиша нѣкои въ Парижъ и запрѣхаша ради политически нѣкои причини.

ГРЕЦІЯ.

Вѣстникъ Надежда отъ 28 Априлія казва: Нѣкои вѣстници пишатъ че Архимандритъ Антоній отъ Россійска-та овдешна церква предложилъ бѣше Атинскому Архіепископу да служи заедно съ него въ церква-та свята Ирина, на воскресеніе, и че отрицателно му ся отговорили споредъ министерско еднo, верху това, размышленіе, и споредъ противленіе-то, кое-то, овдешни-те Французски, Англійски и Австрійски посланници на това предложеніе направили. Но работа-та не е така: Атинскій Архіепископъ предложилъ бѣше руссійскому Архимандриту да служи съ него; но това не може да ся сполучи, защото Атинскій Епископъ не можеше да спомани освѣтъ греческій-атъ царь, а Россійскій-атъ Архимандритъ долженствувае да спомани Россійскій-атъ Императоръ, и така работа-та не бѣ возможно да ся согласи.

БОЛГАРСКИ.

Отъ Скопѣ.

Отвѣтъ вторый Г. Савву И. Радулову.

Что е Юрукъ?

Мука ми е велика, зашто безъ да испытана неспытавъ, да ме обличава съ това, кое онъ отнюдъ нема довѣдомость. Но отъ друга страна дошло е време да похвалимъ писменность-та Г. С. И. Радулова, за то и сумъ пуно благодаренъ на негово пытаніе: что е Юруко-Болгари?

На 1845 години Май 8, азъ получилъ еднo почитаемо писмо, отъ покойнаго Василій Априловъ ведно (заедно) съ една Деница. И ми писува, “разумевате ли тамо отъ Велесъ до Солунъ зашто ги зоватъ тыя Болгаре Помацы и Юруцы? чети и во моя-та Деница, ще видишь израженъ Помагъ. И моля отъ моя страна, да засѣднешъ една двѣ години на едно мѣсто. Искамъ наскоро да ми се извѣстишь.”

Въ тыя години будучи азъ нездрель во кровь-та, а друго ради много простота во мои-те соотечественницы, не сумъ моголъ ни хлебъ да ядамъ безъ отровъ. . . . Понеже е было велико гоненіе верху — отъ Ааронова патерница (палица), како и до днеска що се недвой сѣнка-та отъ челоуѣка. Ради това сега съ голѣ-

ма благодарность, ще ви ся отгворимъ що е Юрукъ. Но молимъ васъ тая речъ турецко или Греческо или Болгарско ли е нарѣчіе? отъ кого дошло въ Болгари-те това име? отъ колку години се е вселило? зашто въ Горна Болгарія Юруцы нема? кои се тыя Болгаре Юруцы? имали отвѣтъ Г. С. Радуловъ?! всякъ знае что е Юруко-Болгарицъ; но понеже мысли С. Радуловъ, да е тая речъ хула верху Болгары-те, за то принужденъ сумъ скудно тая речъ да извѣимъ, простирано да нишемъ.

Сега ако преставимъ Византійски и Латински летописцы, ще буде немѣстиво во Вѣстника, а що годъ сумъ испратилъ до сега сочиненія, ако бы се напечатале, мысламъ, да и разумны люди, иматъ да се ползуютъ. Предъ Хрѣста на 1204 години како разориха Троянско-то царство, тогава вси разбѣгаха кой кудъ знае и може. Гречески-те фирцове, вѣчь не си видоха свое отечество, и жены. . . а Троянцы вѣчь изгубиха свое краткое крѣпкое име, а царица Амазонка како шумъ погибе, Дама половина конь половина човѣкъ, издробенъ быде — Сама Кападокія ся с изѣтелствува, да е Славянка-Болгарка; зашто Ангилоръ и Евія, отъ Троянцы се претвориха во Латини. Но послѣ Асканія, сынъ Еніевъ созида града Албанъ Лонганъ, т. е. левкомакрополь. Нека доведе стой, до Прока Х. V Краля, Албанскаго; . . . Тыя славны Троянцы се населуватъ, до сегашно Скопѣ, Куманова, Кратова, Враня, Лесковецъ и Нишъ (Ниссъ.) Троянско-то Царство е было составено повече отъ Скион, Черноморцы, и Меотицы, и Кападоки, и Фраки, отъ кои е создавъ градъ Витинія, Смирна и Пергамъ; (Нисса Византійска отъ гдѣ се е преселило семейство-то, на Великаго Константина, во Дарданска Нисса (Нишъ). Чрезвычайный Болгаролюбитель, покойный Юрій И. Венелинъ явля во Болгарской Исторіи, да царь Константинъ е отъ Витиній (патолия). Являютъ томко, Баронъ, Ферарія и Корнилія, да се е родилъ во Нишъ, а мати негова св. Елена во Софія (Средецъ) родомъ Болгарска. Но во Русскаго зборника нише, да на св. Василія Братанецъ му, суцій Скионъ (Болгаръ) былъ въ това време Василіевъ, воеспредводитель Скионъ, и досаждалъ Греческой Имперіи. . . . Ту тебе всекой да знае отъ каковъ родъ е былъ Великий Василій. По вси овыя доказательства е явно да още предъ царь Константина во Македонія имало е до изобиліе Славяно-Болгаре, и негрѣшатъ вси овыя достоучены синсатели, на едно мнѣніе са съ Венелина, за царь Константина. Ако има кой грекъ да рече за св. Василія да не е Славянь; азъ ще го попытамъ да ми докаже отъ куда е дошелъ онъ во Гречій?

Сега нека ся вратиме на пытаніе Юрукъ. что е Юрукъ? овде наки должны сме статистически да ступаме. Вардаръ (вировъ долъ) извыра изъ Тетово, изъ мышницы грозна планина Шаръ во Вардаръ отъ запада влезува река Треска, коя е бърза, и во неѣ има сладки рыбы паче другія; окрестъ неѣ има велики извышены, и грозны карты, и высоки холмы; ту има св. Николая монастырь, со стари рукописей, зыданъ отъ Сербскіи государи. Надъ него Козарево, св. великомученика Георгія, и св. вода (агіазмо). Доле во рѣка-та, Монас. св. первозваннаго Андреа. Една четлѣртина доля, Монас. Матка св. Богородица Троеручица. Овыя монастыри са отъ Скопїа горе 3 часа. На истата тая гора М. св. Пантелеймона. Выше него два часа Марковъ монастырь св. в. м. Димитрія. — На сѣвера отъ Скопѣ, М. Люботинъ близу него монас. Любанцы св. Николая. Во друга-та долина на истата черна гора, (зашто черна гора Скопска е, отъ черна гора Далматска наименована, зашто отъ черна гора са дошли тыя села); монас. Побожіе св. Богородица успѣніе. Единъ и полъ часъ преко гора прекрасный монастырь св. Архангела

Михаила, Сербскіи Патронъ; ту почитаемый ховникъ въ него Господинъ Мисаилъ, по го 1 1/2 монастырь, св. пророкъ Ілія. Други монас. Благовѣщеніе. Предъ тыя монастыри монас. чудогворный св. Никита. На юга монастырь летеви св. Богородица пречиста; монас. Матейчъ. Все овыя монастыри обожуватъ Скопѣ, и народъ толко е любимъ Бога, и православнатъ вѣра, чуватъ и хранятъ стари наши монастыри. Овде тебе и Сербско и Болгарство да почита покойна и чудеснаго Болгарина Х. Трайка, кой е бѣ добротворецъ и зашитникъ во мутны-те времена верху рода своего, и онъ народомъ, и че же съ негови силы грошевы создали красна церква. Богъ да му душа опросте. Днеска има Скопѣ и сына негова ученикъ политика, кой е былъ причина да отвори Скопско училище, и онъ ме познавъ во Скопѣ, всекой ученъ може да погледне на неколко добро е урадилъ, младый богатець Никче Х. Трайковъ. — Да се вратиме на рѣка Юрукъ. Во Вардаръ се меша Пчиня рѣка и Монас: има св. Отець Пчински. Ту има стари пергамены, и мироточивость. Отъ Велесъ доле се меша рѣка Тополка, весьма лесна на да. Велесъ е Юруко-Болгаръ. Чудесны мѣстности. монас. св. Іоаннъ Креститель. На западъ монастырь Согле св. Богородица Рождество. На юга св. Архангелъ. Надъ тополка рѣка ма крепость (кѣле, до ны градъ). Церква, с недѣля, церква святой Нисолая, цер. св. Димитрія, цер. св. Богоявленіе, и други много. Но доле единъ четвѣртъ, рѣка Бабуна, и стѣпныя пещеры и церкви, и село има зованое цѣквино, отъ множество церквы. Во една пещера има мала една церква Богоявленіе, гдѣ на враты е изображенъ Урошъ младый и послѣдній арь Сербскій; а отъ десна страна Спасъ (исусъ христосъ). Отъ Щипско вѣззе рѣка Брегалница и то е Юрукъ. Отъ Битолско се смешува рѣка цѣрна, рѣка великако и Вардаръ. Ту има монас. св. Константинъ и Елены, и се прави продай Панягю на истый день, отъ скотоводіе, и се збираютъ отъ Тиквешъ, Щипъ, Радовишъ, Велесъ, Прелепъ, Крушова, и прочій окрестны странтерговцы на продай. — На тая нѣста рѣка ма монастырь Подлошко св. Георгій, него Тиквешаны и Приленчаны го владѣять, зашто е сиромашъ, а е великокрасно зданіе; ту имало преизрядны рукописей кожены. Возапа отъ Кавадарцы (тиквешки села весьма богаты и турцы и хрѣстіяно-Болгари) монастырь Молища св. Николая. Тиквешія е всичка съ чудесны церкви посвятена, и древности; она е пріяла отъ турцы-те первенство Юрукъ. Рѣка Бошава се меша во Вардаръ, послѣ много други пѣмали рѣки до Солунъ. (Слѣдува

Пѣснь.

Ружа въ мѣсяцъ Май
Цвѣтностъ ся лишъ,
Красный цвѣтъ отъ рай
Бура го строи.
Милый мой цвѣтець
Смѣръть го покоси,
Брачный му вѣнецъ
Гроба му краси.
Въ млада младина
Въ пролѣтни денье,
Какъ блѣда луна,
Въ облакъ потьмѣ.
Мои-тъ сжлзи —
На цвѣтець роса,
Мои-те тжги —
Молба въ небеса.
Богъ да с' едини,
Богъ да утѣши,
Въ райски свѣтлыни.

П. Р. С.

ТИПОГРАФІЯ Ц. ВѢСТНИКА.